

pschize t tomu Galilejskemu morju, brez pches te mroki tych
zabeschich mestow.

A woni pschinabochu t nomu gluchego, schěžlo gronezego, a
pšchobachu jogo, aby won tu ruku na nogo položyl.

A won wese jogo wot tego ludu wošebe, kazešcho jomu
šwoje palze do jogo hušchomu, a plunu a dotylnu jogo jěšyl,

A glědnu gorej do nebja, sdychowawšcho a žašcho t nomu:
Šefata, to jo: wotwoř še.

A ned wotworišchtej še jogo hušchy, a ta wěšba jogo jěšyla
še rošwěla, a won groňawšcho pšchawě.

A won jim šakasa, aby jo nikomu nepowěželi. Šchym
wěžy won pař jim šakalowawšcho, šchym wěžy woni jo humołachu,

A žiwowachu še bžeš mery welgi a žachu: Won jo šchylno
dere huzyniř, gluchych žyni won šlyšchěžyč, a nimych gronezych.

Dajšcho nam, l. p! žinša gronišch! Wot togo
štworeña, a glědašch:

I. Na togo štworišchela,

II. Na te štworby, a

III. Na to štworene šame.

O ty dobrošchitwy štworišchel,

We žyweņu šom žesto šgoniř
Kař lubošne šy pomogař,
A gaž pšches nusu šy mě goniř,
Ša šy mě ruku šapowdař;
Šo, we nejžwětškej šchamnoseži
Šwoj trořcht še ša mno šašwěšchi.

Šař dlujšo, ako jěšyl žujo,
Žu chwališch twoju dobrotu;
Gaž hutšchoba še pošwigujo,
Š chwalošnym žekom t tebe du;
Šo, gaž te husta honime,
Šlich žu ja sdychnuřch hutšchobne.

Amen.